

Arrest

nr. 144 252 van 28 april 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 10 februari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 4 januari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat W. CORNETTE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 20 februari 2009 diende verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, geactualiseerd op 2 december 2009. Deze aanvraag werd op 9 september 2010 ontvankelijk, doch ongegrond verklaard met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.2. Op 27 september 2010 diende verzoeker een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Op 4 januari 2011 werd door de gemachtigde van de

staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid een beslissing genomen houdende de onontvankelijkheid van de aanvraag.

Dit is de bestreden beslissing.

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 27.09.2010 werd ingediend door:

*Farooq, Mohammed (R.R.: xxx), op PP MF
nationaliteit: Pakistan
geboren te Karachi op (...)1962
adres: (...) 8670 KOKSIJDE*

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

De advocaat van betrokkene haalt aan dat verzoeker geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art. 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen. Zodoende blijven ook de ontvankelijkheidsvoorwaarden en indieningstermijnen gehandhaafd. Deze instructie impliceert duidelijk dat de criteria met betrekking tot integratie en verblijf slechts mochten aangevoerd worden vanaf 15.09.2009 tot 15.12.2009.

Het feit dat verzoeker sedert 22 januari 2006 onafgebroken in België zou verblijven; hij hier onmiddellijk aan het werk zou kunnen en dit staat met een arbeidsovereenkomst dd. 12.11.2009 en dd. 23.09.2010 bij de heer SKM; hij een jonge persoon zou zijn die zich op relatief korte termijn zeer goed geïntegreerd zou hebben en dat hij vanaf zijn aankomst grote inspanningen zou hebben geleverd om zich hier aan te passen; hij lessen Nederlands heeft gevolgd en volgt waaronder een cursus 'leren leren' in het centrum voor basiseducatie, taallessen 'Nederlands tweede taal' en 'Nederlands voor anderstaligen' in het Centrum Regionaal Volwassenenonderwijs en dit staat met attesten van inschrijving als regelmatige cursist in een onderwijsinstelling dd. 23.09.2010 en dd. 10.04.2009, met een inschrijvingsformulier voor cursisten en met een overzichtsbild; hij door de vele contacten met Belgische vrienden en kennissen en door de taalcursussen al behoorlijk Nederlands en Frans zou spreken; er omwille van zijn goede integratie ook een aantal personen bereid waren een individuele getuigenis te geven over het verblijf van verzoeker in ons land, wat wordt gestaafd met getuigenverklaringen, verantwoordt niet dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend. De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform 9.2 van de wet van 15.12.1980.

Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Zijn asielaanvraag, ingediend op 24.01.2006, werd afgesloten op 20.07.2006, met de beslissing 'niet ontvankelijk (weigering van verblijf)' door het Commissariaat- Generaal voor de vluchtelingen en de Staatlozen, hem betekend op 24.07.2006. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verblijft sindsdien illegaal in België. De duur van de procedure - namelijk zes maanden - was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden.

Bijgevolg dient betrokkene dringend gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, hem betekend op 05.10.2010.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in de synthesesamenvatting aan:

“Enig middel: Machtsafwendings, onzorgvuldigheid en schending van de rechten van verdediging. Verwerende partij weigert de diverse door verzoeker ingediende aanvragen als een en ondeelbaar te beschouwen. Dat de betwiste niet-conformiteit van de eerste aanvraag (een tekort loonbedrag van amper € 55 bruto) nooit werd rechtgezet en beoordeeld door verwerende partij. Thans meer dan 5 jaar later en nadat verzoeker 4 jaar gewacht op de mededeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van de nota met opmerkingen van verwerende partij zit verzoeker nog steeds in dezelfde situatie. Verzoeker volhardt dan ook integraal in de middelen zoals ingediend in het inleidende verzoekschrift.”

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Wie machtsafwendings aanvoert, moet daartoe voldoende ernstige, welbepaalde en overeenstemmende vermoedens aandragen waaruit kan worden afgeleid dat andere dan rechtmatige doeleinden door het bestuur werden nagestreefd. Daarenboven moet, opdat van machtsafwendings sprake kan zijn, het ongeoorloofde oogmerk het enige doel van de bestreden beslissing zijn geweest (RvS 11 januari 2006, nr. 153.469). Verzoeker brengt niet het minste element aan waaruit zou kunnen blijken dat een ongeoorloofd oogmerk het enige doel is van de bestreden beslissing. Verzoeker toont dan ook niet aan op welke wijze er machtsafwendings zou zijn gepleegd.

Het volstaat te stellen dat de rechten van verdediging op het administratiefrechtelijk vlak alleen in tuchtzaken bestaan. Derhalve zijn de rechten van verdediging niet van toepassing op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de vreemdelingenwet.

Nadat zijn vorige aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet op 9 september 2010 ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard met bevel om het grondgebied te verlaten, heeft verzoeker op 27 september 2010 een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend.

Indien verzoeker meent dat in de beslissing van 9 september 2010 verkeerdelijk werd geoordeeld dat het bruto-inkomen onvoldoende was, diende hij een beroep in te stellen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verzoeker heeft geen beroep ingesteld tegen deze beslissing en heeft beslist om op 27 september 2010 een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen met nieuwe elementen (nieuwe getuigenverklaringen, arbeidsovereenkomst,...). Uiteraard dient verzoeker bij de indiening van een nieuwe aanvraag opnieuw te voldoen aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden voorzien in artikel 9bis van de vreemdelingenwet, ook al werd een vorige aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

Dat onderhavige aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard bij gebrek aan buitengewone omstandigheden, houdt dan ook geen 'intrekking' in van de ontvankelijkheidsbeslissing van 9 september 2010.

Verzoeker maakt een schending van de opgeworpen rechten en beginselen niet aannemelijk.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend vijftien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC